

שבת פרשת כי תבוא

כ"א אלול תשפ"ב

גיליון מס' 35

מומלץ להדפיס את העלון לקראת שבת

מעלות
מרוח ישיבת מעלות
לשולחן השבת
עלון שבועי לבוגרי הישיבה

ראש הישיבה

נקודה מתוך
"לחיות עם פרשת השבוע"

אתגר הביטחון שיצר צבא שאי אפשר היה לדמיין את עוצמתו דור אחד לפני. לאחר זמן, אחרי מלחמת ששת הימים, הגיע אתגר הרחבת הארץ וההתיישבות בכל שטחי ארץ ישראל, וכך בכל תקופה ישנם אתגרים חדשים.

כיום אנו צריכים לשאול את עצמנו מה האתגר עכשיו? עלינו לבחון מחדש מה עכשיו הנקודה שבה צריך להשקיע, ואין ספק כי הגיע הזמן ליציאת התוכן, כפי שאומרת הגמרא על בנין בית המקדש (מעילה י"ד ע"א): "בונים בחול ואחר כך מקדישים", וכפי שהרב קוק הדגיש את דברי הגמרא הללו כמסר לדורות, ובפרט בזמן הגאולה ובנין הארץ.

היום הגיע הזמן לקדש את החול ולהכניס תוכן למציאות. הגיע הזמן להבין שמקור כוחנו מגיע מירושלים ומ"הפכהו אֶשֶׁר יִהְיֶה בְּיָמֵינוּ הַקֹּדֶשׁ". הכהן שבימך הוא זה שיספר לך את האתגרים המיוחדים של ימך. עם השאלה הזו צריך להגיע אל הכהן. "הַגְּדַתִּי הַיּוֹם כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ". עלינו לשאול את הכהן מה האתגר המרכזי של תקופתנו היום.

כיום שאין לנו כהן, לא נשארה לנו ברירה אלא לחשוב לבד, ובלי שום ספק הגענו לשלב של "אחר כך מקדישים". אי אפשר להתעסק כל הזמן בכלים ולא לצקת לתוכם את הקדושה. זאת הסיבה שאנו נמצאים כיום בביור גדול על הזהות היהודית, על חיי המשפחה והיחס לאויבים שלנו. כל זה תוצאה של תרבות עכשיו תפקידנו לקדש את הכלים שבנינו בארץ ולתת להם עומק ועוצמה של תורה כדי שנמשיך להיבנות בעוצמות שעם ישראל יודע.

מי שרק יכול, עליו לעסוק בתוכן זה ולקדש את המציאות. אנו צריכים שאיפות גדולות לרוח הקודש ונבואה.

זה נאמר לך! לא לאבותיך אלא לך. כל אחד חייב להיות ראוי ולפעול ולהביא את התוכן הפנימי לעם ישראל בבנייניו השונים, וכך נגיע לגאולה השלימה ולבניין בית המקדש.

מתוך השיעור שהועבר יום רביעי האחרון.
השיעור המלא יעלה לאתר הישיבה בקרוב.

בתחילת פרשתנו ישנו דגש מיוחד על המילה "היום" החוזרת כמה פעמים, החל מדברי מביא הביכורים: "הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לַה' אֶל־לְהִידָּהּ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ", המשך בפרשיית הקמת האבנים במעבר הירדן: "שָׁמַר אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֲתָכֶם הַיּוֹם", ועד סיום פרשיית "הַקִּדְשׁ וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֶיתָ לְעַם" המסתיימת במילים: "וְעַשִׂיתָ אֶת מִצְוָתוֹ וְאֶת חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם" (דברים כו-כז).

אחד מגדולי ישראל מהציבור החרדי כתב מאמר על חשיבות התורה מול חוסר החשיבות של ארץ ישראל, ורצה להוכיח זאת מהמילים: "היום הזה נהיית לעם" שנאמרו במדבר, כדברים שאינם קשורים לארץ ישראל. לדבריו מכך רואים שישראל יכולים להתקיים כעם גם בלי ארץ ישראל. כשוראים דברים כואבים כאלו צריך ללכת ולבדוק במקורות, והנה, כפי שב-99% מהפעמים שמעמיקים, מוצאים בדיוק את ההיפך, כפי שאומר ה"אור החיים" הקדוש בדיוק על מילים אלו, שמדובר דוקא על יום ההגעה לארץ ישראל:

"היום הזה וגו'. וכי היום הוא מצוה והלא כבר צוה בהר סיני? ורש"י ז"ל פירוש בכל יום יהיו בעיניך חדשים. ונראה שכונת הכתוב היא על זה הדרך לפי שכל התורה צוה אותה ה' בהר סיני בין דברים שיש בהם קום עשה באותו זמן, בין דברים שאינם בקום עשה אלא לאחר זמן, כאותם האמורים בפרשה זאת בכורים ומעשרות שאינם נוהגים אלא בארץ. וצוה ה' אותם הגם שלא היה זמנם, מטעם כדי ללמוד אותם ולקבל שר על קבלתם, ואמר להם משה כי הן היום מצוה אותם לעשות החוקים האלה שהם בכורים ומעשרות, שעד היום נצטוו ללמוד דיניהם לבד והיום הזה מצוה אותם לעשות כי הגיעו לארץ, ותיבת היום לאו דוקא אלא זכר זמן המוכן בשם היום הזה".

"הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לַה' אֶל־לְהִידָּהּ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ". כל דור אומר זאת וכל דור "בא לארץ מחדש", מכיוון שיש אתגרים חדשים בארץ. כל תקופה והאתגרים המיוחדים שלה. גם בהיסטוריה הקצרה שלנו בארץ והאתגרים התחדשו עם השנים. בתחלה היתה ההתמקדות בעצם ההגעה לארץ וההתיישבות בארץ. ואז קמה המדינה והגיע

פינת הילדים

חשינות חיפוש כפרשה וברשי"י

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חוצים כלאווז הכא...

3. מה עלול לקרות כשאנו מגיעים לשפע של ארץ ישראל?

2. מי העיוור מְשֻׁגָּה עֵינָיו בְּדָרְךָ?

1. מה יהודי מתכוין כשאומר שעשה את כל אשר ה' ציווה בעניין מעשרות?

"פסחת אֶשֶׁר לֹא עָבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׁמְחָה" - זה עונג שבת.

והיינו כמבואר שאף אם חטאת כבר ולא שמעת בקול ה' א-להיך לשמור מצוותיו, הרי יש לך את כח התשובה של שבת קודש, בחינת 'אָז תִּתְעַנֵּג עַל ה'" המכסה על כל פשעים".

(רבי שלום נח ברזובסקי מסלונים, "נתיבות שלום", כי תבא, עמ' קפד)

